

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ธรรมจักร วัฏจักร

เดือนหนึ่งยังไม่ถึงเดือนดีครูอาจารย์ตายไป ๒ องค์ ๓ องค์ ผู้นำเป็นสำคัญนะ ผู้นำนี้เหมือนเข็มนำด้ายไหม เย็บต้องตามเข็ม พระพุทธเจ้าและสาวก จากนั้นมาครูบาอาจารย์เรื่อยท่านเป็นเหมือนเข็มเย็บผ้า ในเมืองโนบ้านโนวัด เจ้าของวัดนั่นเองเป็นผู้ นำสำคัญ หัวหน้าวัด ๆ แต่ละวัด ๆ เป็นผู้นำเป็นเข็ม ด้ายตามเข็มแหละ ด้ายมาเย็บตามเข็ม ถ้าขาดเข็มเสียอย่างเดียวเท่านั้นด้ายก็เหลวไหลไปไม่เข้าช่องเข้าทางแหละ นี่ก็เหมือนกันขาดครูบาอาจารย์ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบนำทางแล้วเขวไปทุกอย่างไม่เป็นท่าเป็นทาง นี่ครูบาอาจารย์ก็ไป ภายในเดือน ยังไม่ถึงเดือนไปตั้ง ๒ องค์แล้วนี่นะ องค์หนึ่งวันที่ ๑๗ องค์หนึ่งวันที่ ๗ ที่ ๘ ยังไม่ถึงรอบเดือนวันที่ ๑๗ เลยไปแล้วหลวงปู่ชอบ หลวงปู่เทศก์

เราอย่าประมาทนะอยู่บนศาลาเต็มนี้ ตายหมดด้วยกัน พวกกันเข้าใจแล้วยัง นั้นละศัพท์ธรรมะ ศัพท์ธรรมะท่านพูดตรงไปตรงมา เต็มศาลานี้ตายด้วยกันหมดต่างเวลากันเท่านั้นเอง หลวงตาที่ซุ่มมือนี้ก็ตายเว้นได้ยังไง ไม่เว้น เพราะฉะนั้นจงอย่าพากันประมาท

เมื่อวานนี้เทศน์ถึงเรื่องกฎของวัฏจักรให้ฟัง กฎของวัฏจักร กฎของวิวัฏจักร เป็นคู่กันมาตั้งแต่ตั้งกัปตั้งกาลปีแต่กาลไหน ๆ เมื่อวานนี้ได้เทศน์อันนี้ กฎของวัฏจักร คือกิเลสเป็นผู้นำ พาสัตว์ทั้งหลายให้หมุนเวียนเปลี่ยนแปลง ให้เกิดแก่เจ็บตายให้ตกนรกหมกไหม้ ขึ้นสวรรค์พรหมโลก นี่เป็นฝ่ายธรรม ถึงเป็นฝ่ายธรรมกิเลสก็ยังครอบอยู่ ไปเรื่อยหมุนกันไปหมุนกันมา นี่เรียกว่ากฎของวัฏจักรเป็นมาอย่างนี้ตั้งเดิมมาแต่กาลไหน ๆ มันให้หมุนไปอย่างนั้นแหละ มีกิเลสเป็นผู้นำ นำสัตว์ทั้งหลาย นำจิตวิญญูณนั้นแหละให้ไปที่นั่นไปที่นี่ เกิดที่นั่นตายที่นั่นไปเรื่อย ตัวจิตนั้นไม่ตายไม่เกิด สิ่งที่อยู่กับจิตนั้นแหละพาให้เกิดตาย พาให้ไปเข้าร่างนั้นเข้าร่างนี้ที่เรียกว่าเกิดว่าตายเรื่อย นี่เป็นกฎของวัฏจักร พาหมุนอย่างนี้ตลอด พาสัตว์โลกหมุนไม่มีทางออก หมุนอย่างนี้ตลอดไป วงไปเวียนมาสูง ๆ ต่ำ ๆ ด้วยอำนาจแห่งวิบากกรรมที่กิเลสพาให้ทำชั่วต่าง ๆ ไม่มีประมาณ

ที่นี้กฎของธรรมจักรพาหมุนคลี่คลายกลับคืน อย่างเราสร้างคุณงามความดีอย่างนี้เรียกว่าหมุนคืนตามธรรมจักร คลี่คลายวัฏจักรออกจากตัวจากใจ วัฏจักรนี้จะหมุนของมันไปไม่มีเงื่อนไขเงื่อนไขคลายแหละ แต่ธรรมจักรนี้หมุนกลับมาให้มีเงื่อนไข

เงื่อนปลาย ให้ยื่นเข้ามา ๆ จนถึงชาติสุดท้ายสำเร็จเป็นอรหัตตบุคคลสิ้นกิเลสแล้วติดฝั่งพ้นจากอำนาจของกฎวัฏจักรไปได้ เพราะฉะนั้นธรรมกับโลกจึงเป็นของคู่กัน ปราศจากไม่ได้ ถ้าปราศจากธรรมเสียอย่างเดียวสัตว์โลกต้องล่มจม ธรรมจักรเป็นเครื่องหมุนออก วัฏจักรเป็นเครื่องหมุนเข้า ถ้าปราศจากธรรมจักรนั้นเสียสัตว์มีแต่หมุนเข้าอย่างเดียวไม่มีหมุนออก เหมือนมดโตชอบดิ่งไม่มีทางออก ที่นี่ธรรมจักรหมุนกลับ พอมีช่องแล้วสัตว์โลกก็ออก หมุนกลับ ๆ มีช่องออก คำว่ามีช่องหมายถึงว่าคุณงามความดี พอแล้วออก ออก ๆ นี่ธรรมจักรเครื่องหมุนพาสัตว์โลกออกจากกองทุกข์ พากันจำเอาไว้

กฎ ๒ อย่างนี้เป็นคู่โลกคู่สงสาร วัฏจักรนี้พาให้สัตว์ทั้งหลายหมุนอยู่ในธรรมจักรมาแก้กัน แต่ธรรมจักรนี้มีมาเป็นบางกาลไม่ใช่มีตลอดเวลาเหมือนวัฏจักร วัฏจักรมีตลอดเวลาแม้สมัยธรรมจักรมี วัฏจักรก็ยังมีแต่อ่อนลง เครื่องหมุนของวัฏจักรนี้อ่อนลงเพราะธรรมจักรต้านทานไว้ ๆ นี่ละที่ว่าพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์นั้นละธรรมจักรเป็นน้ำดับไฟเป็นระยะ ๆ เกิดขึ้นแล้ว

ที่นี่สัตว์โลกทั้งหลายก็มีช่องออก เพราะอำนาจของธรรมจักรโปรดพรหมให้รู้แนวทางออกจากทุกข์ ได้แก่การสร้างคุณงามความดีทั้งหลาย จำได้ไม่ได้ไม่สำคัญ ขอแต่ทำลงไป ที่แจ้งที่ลับไม่สำคัญทำลงไปเป็นอันว่าทำ ๆ ทั้งดีทั้งชั่ว ความดีก็ค่อยสั่งสมตัวเข้าไปเรียกว่าฝ่ายธรรมจักรสั่งสมตัวเข้าไปเรื่อยก็หมุนกลับ ฝ่ายวัฏจักรก็หมุนข้างลง คือที่เคยหมุนไปตามวัฏจักรเร็วนั้นก็หมุนข้างลง เพราะอำนาจแห่งความดีหักห้ามเอาไว้ เบรกห้ามล่อเอาไว้ ข้างลง ๆ ซ้ำเข้าไปเรื่อย ๆ แล้วหยุดก็ก สัตว์โลกผ่านออก ๆ ถ้ามีแต่วัฏจักรอย่างเดียวนี้หมุนตัวเลย ถ้ามีธรรมจักรก็หมุนกลับคืน หมุนกลับคืนเรื่อย ๆ จวนหลุดพ้นเท่าไรยิ่งหมุนเร่ง จวนจะหลุดพ้นเท่าไรยิ่งหมุนเร่ง ๆ แล้วติดฝั่งเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้พวกเราทั้งหลาย สัตว์โลกทั้งหลายประมาทในการละชั่วสร้างคุณ

นี่ละธรรมเป็นคู่เคียงกันนี้ ใครจะมาลบล้างไม่ได้เลยเป็นหลักธรรมชาติ กฎของวัฏจักรกฎของธรรมจักรมีมาดั้งเดิม เป็นแต่เพียงว่าธรรมจักรนี้มาช่วงกาลระยะเวลาที่พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ มาตรัสรู้เท่านั้น พอจากนั้นแล้วก็ป็นสูญญกั้วางเปล่า ในเวลาที่ว่างเปล่าจากธรรมนั้นแหละวัฏจักรหมุนเต็มที่เลย หมุนตัว ๆ เต็มที่ สัตว์โลกทั้งหลายได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด คือ เวลาไม่มีศาสนาไม่มีน้ำดับไฟ ถ้าว่าโรคก็ไม่มียาแก้โรค มีแต่ของแสดลงหมุนเข้าไป ๆ ตายง่าย ๆ ที่นี่พอพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ศาสนาก็มีน้ำมาดับไฟละที่นี่ เริ่มละ สัตว์ทั้งหลายเริ่มเคลื่อน ๆ ย้ายที่จะออกจากกรงวัฏจักร

แต่ก่อนมีแต่หมุนเข้าเรื่อย ๆ พอธรรมจักรมา ก็ค่อยหมุนกลับเรื่อย ๆ ผู้ออก
 ได้ก็ออกได้อย่างพวก อุกมภูติญญู ตรีสรูธรรมอย่างรวดเร็ว ๆ พวกนี้คอยอยู่แล้วคอย
 จะออก แต่ไม่มีช่องทางไม่มีประตูเปิด ที่นี้พอธรรมจักรมีมาเปิดทางก็ออกผิง ๆ ๆ
 เรื่อย ๆ ในศาสนาหนึ่ง ๆ ของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์นั้นชั้นสัตว์โลกให้พ้นจาก
 วัฏสงสารนี้มากมายก่ายกองนะ แล้วผู้ที่ย่นขึ้นมา ๆ หรือว่าร่นขึ้นมาเลื่อนขึ้นมา ๆ ก็
 เรื่อย ๆ ๆ อย่างที่เราสร้างคุณงามความดีเรียกว่าเลื่อน เลื่อนขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีแต่วัฏ
 จักรหมุนอย่างเดียว ธรรมจักรหมุนต้านทานกันเรื่อย ๆ ท่านจึงให้สร้างความคิด นี้เป็นคู่
 เคียงกันมาตั้งเดิม

ทุกตัวสัตว์มีกรรมประเภทนี้ด้วยกันทั้งนั้น ถ้ามีแต่กรรมชั่วอย่างเดียว มีแต่วัฏ
 จักรอย่างเดียวนี้ก็เหมือนกับกังหัน หมุนตัวเลย แต่เมื่อมีธรรมจักรคือความคิดอยู่
 ภายในก็หักห้ามกันไปในตัวของมันเอง จะหนักก็ให้เบา จะเบาก็ให้หมดไป ควรหมด
 ให้หมด ควรเบาให้เบา ถ้ามีแต่วัฏจักรอย่างเดียวนี้มีแต่หนักเรื่อย ๆ อย่างคนสร้าง
 บาปสร้างกรรมมาก ๆ นี้ หนักเรื่อยไม่มีเวลาหย่อนยานได้เลย หมุนตัวไม่มีจุดหมาย
 ปลายทางที่จะหลุดพ้นจากทุกข์ได้

พวกเราให้พากันสร้างความคิดนะเวลาชีวิตจิตใจมี เรื่อยไปเชื่อกิเลส มันตมมัน
 ตุ่นสัตว์โลกมากต่อมากแล้ว นี้เคยประกาศลั่นมานั้นนานแสนนานแล้วนะ เรื่องกิเลส
 ไม่มีตัวไหนที่จะไม่หลอกลวงโลก ไม่ว่าปุ๋ยตายายของกิเลส ลูกเต้าหลานเหลนของ
 กิเลส โศครนี้เป็นโคตรที่ตมตุน โศครกิเลสนี้เป็นโคตรตมตุน ใครเชื่อเท่าไรก็จมไปเท่า
 นั้น ๆ ถ้าเชื่อธรรมแล้วก็หมุนกลับ ถ้าเชื่อธรรมแล้วก็ชะงัก ๆ คือไม่วิ่งตามเสียอย่าง
 เดียว หยุดชะงัก ห้ามล้อ หยุดชะงักเหยียบเบรกห้ามล้อ นี่เป็นกฎของธรรมชาติพากัน
 จำเอาไว้

ตายแล้วต่างคนต่างไปนะ ไม่ใช่จะไปแห่งเดียวกันนะ มานี้ก็ต่างคนต่างมา
 ศาลาหลังนี้ เวลาออกจากศาลาหลังนี้ต่างคนก็ต่างไป ที่นี้เวลามาเกิดต่างคนก็ต่างมา
 ด้วยอำนาจแห่งกรรมของตัวเอง มาเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์แต่ละราย ๆ นี้ก็ริยานิสัยไม่
 ได้เหมือนกัน นั่นละต่างคนต่างมาจากภพชาติต่าง ๆ มาเกิดเป็นมนุษย์ จริตนิสัยก็ไม่
 เหมือนกัน บางคนก็หยาบโลนที่สุด หยาบซ้าลามกที่สุด บางคนก็ละเอียดอ่อน บาง
 คนละเอียดสุดแล้วผ่านไปได้อย่างง่ายตาย ต่างกันอย่างนี้แหละ

นี้เวลาตายแล้วต่างคนก็ต่างจะไปแหละ ใครมีกรรมดีกรรมชั่วมากน้อยเพียงไรก็
 ต่างคนต่างจะแยกย้ายกันไปตามอำนาจแห่งกรรมของตน เพราะฉะนั้นท่านถึงว่าให้
 สร้างความคิด ถึงจะแยกย้ายไปต่างคนต่างไปทางดี ๆ จะเป็นอะไรไป ไปทางนี้ก็ดี ๆ ไป

ทิศไหนก็ดีหมดคนทำดี ถ้าเป็นคนทำชั่วไปทิศไหนจนตรอกทั้งนั้น ไม่มีทางที่จะเป็นไป
ได้ด้วยความสะดวกสบาย มีแต่ความทุกข์ความทรมาน พวกกันจำเอานะ

เอาละต่อไปนี้ผู้ที่รับศีลก็รับ ผู้จะรับบุญก็รับไป เพราะศีลกับบุญมันอยู่ด้วยกัน
ผู้รับศีล ๕ ก็รับ ผู้รับศีล ๘ ก็รับตามความต้องการของตน รับแล้วก็ไปรักษาให้ดีให้เกิด
ผลเกิดประโยชน์ ให้เป็นที่ภูมิใจแก่ตัวเองว่าเราได้รับศีลรับธรรม นั้นละเครื่องประดับ
ใจ เครื่องอุดหนุนใจคือศีลคือธรรม รับแล้วให้ตั้งใจรักษา รักษาแล้วก็เป็นสมบัติของ
เราไม่เป็นสมบัติของใครแหละ เป็นของเราเอง ถ้าเราเป็นคนรักเรา เราต้องรักคุณงาม
ความดีทั้งหลาย นี้เข้ากันได้ รักเราแต่หาทำแต่ความชั่วช้าลามกเรียกว่าสังหารเรา รัก
เราแล้วก็สังหารเราใช้ไม่ได้เลย นั่นท่านเรียกว่าเพชรฆาตทำลายตน